

BORS ANNA

A halál szaga

Kétszer láttam az életet távozni,
és egy halott mellett éreztem szagot,
nem belőle nőtt, a szobában lett,
miután az bekövetkezett.
Nem rossz, inkább idegen
mindentől, ami meleg, mozog, párát
von az üvegre vagy kinyílik újra.
Az előszobánkban van tükör, és ha igaz,
hogy a világi dolgok túlzott becsülése
földhöz láncolja a lelket,
ezért halála után csak bolyong szenvedélye
rabjaként, akkor én ezelőtt állva
igazgatom majd elhínárosodott hajam,
arra gondolva, hogy futócipőt vennék,
amiben olyan futni, hogy szinte repülsz,
de a lábam túl keskeny és hosszú,
nyom, vagy lötyög a cipő,
snitt, cipőket próbálok a boltban,
a feketét megveszem, másnap viszem vissza,
a belátás nélkül, hogy nem nyom sehol.
A szenvedés értéke, hogy néhány hét vagy nap után
nem számít frufu, nem jut eszünkbe repülés.

